

[Stensballe.]

middag i det Udvalg, der er nedsat til Behandling af Lovforslaget om Nødhjælpsarbejder, og dér vil det ogsaa, forekommer det mig, være betimeligt at forhandle om det foreliggende Lovforslag og saa tage en samlet Bestemmelse om, hvorledes Udvalgets fremtidige Arbejde skal forme sig. Det forekommer mig, at vi ikke ret meget længere kan afvente det af Ministeren bebudede Lovforslag; vi er nu i Begyndelse af Marts, og skal der blive Tale om at gennemføre en Lov paa dette Omraade, maa Lovforslaget snart komme, eller ogsaa maa der fra Udvalgets Side stilles Ministeren visse Forslag at tage Stilling til. Hvorledes Mødet vil forløbe, skal jeg ikke udtale mig om i Dag, jeg skal kun gentage, at vi er villige til en samlet Forhandling om en Revision af Arbejdsløshedsloven, ogsaa med det Formaal for Øje at faa flere Nødhjælpsarbejder sat i Gang under usædvanlige Forhold.

Jeg skal derfor, naar denne Forhandling er afsluttet, tillade mig at foreslaa det foreliggende Lovforslag henvist til Behandling i det Udvalg, som er nedsat til Behandling af Lovforslaget om Nødhjælpsarbejder.

Johannes Nielsen: Paa mit Partis Vegne tilsiger jeg en velvillig Behandling og al mulig Støtte til Gennemførelse af det Lovforslag, som her er forelagt, og jeg takker den højtærede Socialminister, fordi han umiddelbart efter, at Lovforslaget om Vinterhjælp er forkastet i dette høje Ting, har fundet anden Vej frem til at komme de arbejdsløse til Hjælp. Der er stor Trang dertil; alle, der færdes i Arbejderkredse, ved det, alle, der kommer, hvor Arbejderne samles, hører dem tale om, at Landstinget maa foretage sig noget, at det maa komme de 20 000 arbejdsløse til Hjælp, som nu er uden Arbejdsløshedsunderstøttelse. Trangen er stor ude hos de Arbejdere, som har opbrugt alt, hvad der hedder Arbejdsløshedsunderstøttelse, og det drejer sig i særlig Grad om ældre Folk. I vor forcerede Tid er det jo som Regel den unge Mand, der kommer i Arbejde, og den gamle Mand, der holdes ude; det er saadan, og det har været saadan siden Krisen i 1931—32, da Arbejdsløsheden kulminerede.

Selv om Beskæftigelsesforholdene siden da har bedret sig noget, har der hele Tiden været stor Arbejdsløshed. Der har været mere end rigeligt med Tilbud af Arbejds-kraft alle Vegne, hvor der skulde antages Folk, og naar der staar 2—3—4 Mand uden for en Port, hvor Arbejdsgiveren eller

hans Repræsentant skal antage Arbejdere, bliver det altid den yngre Mand, den 30—35-aarige, der kommer først i Arbejde, og det bliver den Mand, der er fyldt 50—55—60 Aar, der kommer sidst i Arbejde. Det er ham, der kommer sidst ind, og det er ham, der kommer først ud, først bliver arbejdsløs igen. Derfor er det store Tal af dem, der nu er uden Understøttelse, hovedsageligt ældre Arbejdere, og Trangen hos dem, der har opbrugt deres Understøttelse, baade den vedtægtsmæssige og den fortsatte Hjælp, er meget stor. Man maa i denne Forbindelse huske, at de i mange, mange Aar, ofte under de allerstørste Savn, har betalt Kontingent til Arbejdsløsheds-kassen.

Flertalspartierne i dette høje Ting, Venstre og de Konservative, har paa deres Programmer Princippet om, at der skal ydes Hjælp til Selvhjælp. Det er et Krav, som er blevet knæsat, Arbejderne er gaaet ind for det, og Arbejderne har som Ekstraskat betalt store Beløb til Arbejdsløshedsforsikringen. Ser man paa den Opgørelse fra Arbejdsdirektoratet, som foreligger for dette høje Tings Medlemmer, vil man se, at den gennemsnitlige Kontingentbetaling til Arbejdsløshedsforsikringen pr. Medlem er oppe paa ca. 100 Kr. om Aaret, og der er Arbejdsløsheds-kasser, hvor Medlemmerne betaler betydeligt mere, 150 Kr., ja, helt op til 200 Kr. I 1931—32 var det samlede Kontingent; der blev indbetalt af Medlemmerne til Arbejdsløsheds-kasserne, mellem 18 og 19 Mill. Kr., og dette Beløb er i de sidste Aar vokset betydeligt uden nogen væsentlig Forøgelse af Medlemsbestanden. I 1935 var Beløbet, ifølge det afsluttede Regnskab, oppe paa 36 Mill. Kr., og det har ofte været paa Bristepunktet for Arbejderne, naar de skulde betale denne store Præmie. Naar Arbejderne har gjort det, naar de arbejdende og de arbejdsløse har givet hinanden Haandslag paa i Solidaritet at hjælpe hinanden og forsikre hinanden, forekommer det mig, at der heri ligger en meget kraftig Opfordring til det høje Ting om at paaskønne dette, at opmuntre dette og at gøre det særlig i en Tid som den, vi nu lever i, hvor der er saa stor Trang til Hjælp.

Arbejderne skal i saa Fald efter denne Lov ekstra betale 2 Mill. Kr., foruden at de skal tage deres forholdsvise Part af Resten. Jeg synes, at det høje Ting skulde give Arbejderne den Opmuntring, at man vil være imødekomende over for det Forslag, som her er forelagt af den højtærede Socialminister.

Det konservative Partis Medlemmer i